

BORSSZEM JANKÓ

SZERKESZTIK: MOLNÁR JENŐ és BÉR DEZSŐ

Előfizetési ár Magyarországon:
Negyedévre . . . 1200 korona

Telefon: Szerkesztőség és kiadó-
hivatal 138—05

Megjelenik minden vasárnap

Szerkesztőség
és
kiadóhivatal
Teréz-körút 5

Francia narkózis

vagy: csak a belét!

La France. — Csak dolgozzon, kedves Benes, amíg Monsieur Pekár ezzel a jóhangú Bonnefonográffal narkotizálja a pasast...

Benes. — Bizza rám, Madame, úgy megszorítom a kötést, hogy feltűnés nélkül kiszedhetjük a páciens beleit

ELŐKESZÜLÉS A PARLAMENTI HARCRA

Tönödések

Selfensteiner Solomontal

◊ O Sije Krautfass! meg o Kavre Schiefmaul edjütt vásározták és őzlet után edjütt háltak o hotelba. Reggel észrevesz o Sije, hodj o pénzből hiándzik százezer krón. Később tonálkozik reggelinél o Kavreval, oki már elübb elment és mondja neki: „Te, odjod ide mingyár oztot o százezeret, különben olejat sínálok!...” Mire o Kavre szü nélkül odadobott neki o péndzi. „Mondd sak, — kérdezett most o Sije — miért tettél te ezet o csünyaságt?”

„Nü, te szomár, omi vadj, — felelt o júborát — sak oztot okortam látni, milejen ábrázotot vágsz, ho nem tonáld oz százezer króni.” — Girem-górem o tettenért küzségi Wolff-párt meg o kihad,ott száznéhágyezer választúk. Elüször sündesen, alattomba elsikkasztották őket, mikor oztán o kürmükre koppintották, rühügve mandták: „Nü, sak oztot akarunk látni, milejen arcot vágják o zsidó üdvégyek, dakterok, írök, művészek és cégjedzett kereskedük, ho megtodják, hodj ük nem todnak irni-olvasni és hodj nem idevalúsi honpalgárok.”

◊ Mezütorba o Füle Bleiweisz nadjon beteg lette, jomorgürcsük kinozták, hát szolodtak o doktorért. „Jaj, dakter örleben, végem von, nem bírok tovább!” — nyügte o Füle. Oz orvos meg okorta nyugtotni, hát irt ed recept és mondott: „Homor menjenek o potikábo és odjonak be rüftün edj evőkonállol, otána edj félóra mólva még edj konállol, oztán edj félóraro még edjjet, hodj ne szenvedje o Bleiweisz ór!” Mire rá o Füle kérdezett: „Kérem, hodj érti, hodj ne szenvedjek? Udj, hodj teljesen fülgógyuljak és akkor detto nem szenvedek, vadj hodj megholjak és akkor detto nem szenvedek?” — Osz-posz o Ion Wolff-té.e párt o budapesti városháznál. Sinált mogánok edj választási névjedzék, meg még edj választási névjedzék, hodj ne szenvedjen, hodj meg ne bokjon. De nem todni: hodj egészséges lesz-e tüle és mojd ozért nem szenved tübbet, vadj pedig belehol és detto nem szenved már...

◊ Hozogyütt o Towije Weinstingel llaváru, ohol be volt zárva három esztendüre. Búbeszédesen elüöd oz egész esetet, hodj o baj hodjan türtént, hodj o zsondárok milejen dorvák voltak hozzá, omikor letortóztották, meg o fedházúruk, omikor lecsukták. Oz üdjész is edj gorombo tráter volt, de o türvégyszéki elnök... oz edj finam nemes férjfü, oki oztot mondta neki o tárgyalásnál: Weinstingel, üljön le! „Es én három évig üttem” — fejezett be Weinstingel o mesét. — Cince-conce Németország is panaszkodja nadjon o francéjakra, hodj milejen dorvák és erüszakosok, de nincsen o világon finomabb, elükelübb nép, mint az anglus. Oz olejan szépen mondjo: Tessék sak, kérem, o gyóvátételt megüfuzetni...

Kedves Borsszem Jankó!

Mint annyian, én is kaptam kihagyási lapot a központi választmánytól. Az áll rajta, hogy töröltek a listáról, mert nincs négy elemim, Van benne valami, mert, sajnos, csak egy elemim van. Tudniillik egy magánelemi iskolám, ahol magam is tanítok. Igazuk van és ezért remélem, hogy be is török a fejüket. Tisztelettel egy kihagyott.

Kölcsönkérésem története

Évekkel ezelőtt, amikor még szenvedélyes kártyás voltam s éjt nappallá téve üttem az Európa-kávéházban, különböző kártyacsatákban véve részt, könnyű volt egy-egy leégés után azt mondanom a partneremnek:

— Öregem, légy szíves, adj kölcsön huszat holnapig.

De mióta az a rettenetes csúnya kártyaharcom volt Antan Tibivel, amelyben az utolsó ingemig mindent elvesztettem s még jó pár forinttal adós is maradtam, hogy diplomáciai nyelven fejezzem ki magam: nem volt pofám többé Tibitől kölcsönkérni. Pedig ő nyert el tőlem mindent, a nagymamám kakukos órájától kezdve a kapukulcsig, tehát lehetett volna annyi becsület benne, hogy huszat adjon holnapig, vagy legalább az utolsó ingemet adja vissza. De Antan Tibi inkább a kibiceket dédelgette s azoknak juttatott mindent. Ezért a kibicek hálából rám viczorították a fogukat s ellenőriztek, nehogy meglessem Tibit és valami atrocitást kövessék el rajta. Bevallom, hogy nem állhattam ellen néha dühömmek s egy-két kibicet szájon-töröltem, de rögtön jegyzékkel fordultam hozzájuk (a jegyzék a főúrtól kértem), melyben biztosítottam őket békés szándékomról. Ezért a kibicek nagyon kiragtak rám.

Pumpolásom hiteles története a következő:

Antan Tibi hozzám küldött egy kibicet, hogy nagyon le van égve s mi lesz a jóvátételi dohánnyal, mellyel évek óta lógok neki? Én azt üzentettem, hogy tekintettel arra, miszerint minden pénzemet elnyerte s így tőkém nincs a további akciókhoz, csak akkor tudok üzetni, ha némi nemzetközi kölcsönt bocsát rendelkezésemre, mellyel a kártyázást újból elkezdhetem. Antan Tibi magához hivatott avval az üzenettel, hogy adjam elő indokaimat s szegénységemre vonatkozó összes bizonyítékaimat s hivatalosan kérjem a kiutalandó nemzetközi kölcsönt. Magamhoz véve egyik hitelező főurat, hogy a főnemesi osztály képviselve legyen, beállítottam Antan Tibihez. Sovány tagjaimat legrégebb rongyos ruhám fődte. A következő beszédet tartottam Antan Tibi és barátai előtt:

— Hódie Tibi, cras mihi! Hoci ide avval a százzal, holnap megadom, ha jól megy a blatt. Beláthatod, hogy dohány nélkül magamfajta ember nem tud dolgozni.

Antan Tibi gyönyörű beszédben felelt:

— Megkapod az alapot, — mondta — te rohadt büdös kártyás, de ezt csak annak köszönheted, hogy olyan szép beszámolót tartottál nimolizmusodról, hogy egészen meglágyítottad szörös szívemet. Jöjj el két hét múlva, akkor lesz simon dohány.

Mikor eltávoztam, még láttam, hogy a gaz kibicek körül-fogták Antan Tibit s valamit sügdostak a fülebe. Valószínűleg a nyaklevesekről számoltak be, melyeket véletlenül sóztam le nekik.

— Fuccs a kölcsönnek! — gondoltam, miközben elhagytam a kávéházat. — Ezek most telefüjják a fülit Tibinek s egy vasat sem fog adni. De annál jobb! Akkor áttérek a hamisbankgyártásra s lesz pénzem újra a hamiskártyázáshoz.

CARÁMY

Egy kis hiba

Kedves Borsszem Jankó! Hallom, hogy Bethlenék római fogadtatása nagyszerűen sikerült. Csak egy kis hiba történt. A fascismushoz képest az ingük nem volt elég fekete. Ugy kell nekik, miért nem vittek magukkal. Tisztelettel Sanvaró Vendel.

Polgári jogok és kötelességek

— A fene egye meg! Még csak véletlenül se hagyják ki itt az embert!

— A fene egye meg! Még csak véletlenül se maradt benn egyikünk sem!

A kardnyelőről

A kardnyelővel a városligeti mutatványos bódék között találkoztam. Nála nem valorizált értékben kell befizetni a belépődíjat, — három békefillér és már csodálhatjuk szenzációs mutatványait. A kardnyelőről nem változott. Most is ugyanolyan érdekes, mint békében, kitér a száját és jó negyven centiméterre ledugja őseinek véres kardját. „Az diktál Európában, akinek kard van a kezében” — mondják a szélső nacionalista nyugati lapok és mindenkit meginterjúvolnak a külpolitikai helyzetéről. Gondoltam, ez a kardnyelőről igazán csak autentikus, hiszen ennek nemcsak a kezében, de a gyomrában is kard van állandóan. Elhatároztam, hogy megszólaltatom. Megvártam, amíg a kardot kivesszi a szájából.

— Hogy és mint van? — kezdtem az interjút közönyös kérdésekkel, mert nem akartam rögtön rátérni a nagy európai kérdésekre.

Bánatosan legyintett a kezével.

— Sokat kell itt az embernek nyelni — szólt és rámutatott a tompa kardra.

— De legalább meg lehet élni a kardokból?

— Dehogyan lehet, kérem. Bár inkább ringlispilem volna.

— És mondom önnek, uram, el kellene égetni az összes kardokat. Ez már derék pacifista kinyilatkoztatás volt. Elhatároztam, hogy próbára teszem.

— De mester, — szóltam — hiszen Poincaré szerint, aki szintén ért valamit a kardokhoz, Európa egyensúlya nem tartható fenn kardok nélkül.

— Az egyensúlyhoz kellenek a kardok?

— Csakis.

— Kérem, lehet ez az úr akármilyen nagy nemzetközi attrakció, az ellensúlyozáshoz magam is értek valamicskét. Zsonglőr voltam én fiatal koromban. Tiszta fej kell az ellensúlyozáshoz és preparált pálcikák.

— Remélem, azt nem akarja elvitatni, — folytattam külpolitikai fejtegetéseimet — hogy annak a népnek, amely bol-

dogolni akar, nem szabad a kardot egy pillanatra sem kiengedni a kezéből.

— Nagy tévedés, — válaszolta. — Mikor az ember már a torkára tette a pengét, akkor a kezeket tüntetően el kell venni a kardtól. Hadd lássa a közönség, hogy nem csalás. Én szívesen a tiszta munkát és utálok a kardcsörtetőköt.

— Vilmosra tetszik gondolni?

— Mít tagadjam, őrá. Ő volt a világ legnagyobb kardnyelője. Egyesületünk dísztaggá választotta. Elég kár, hogy egyszer neki is torkán akadt a kard.

Ezután sokáig beszélt még az általános gazdasági helyzetről és kijelentette, hogy Petőfinek nem volt igaza, amikor azt mondta, hogy „fényesebb a láncnál a kard...” Ezzel ugyanis azt akarta mondani, hogy a kardnyelők fényesebben megélnék, mint a láncépítők. Ez, sajnos, nem így van. Breitbart milliárdokat keres, az igaz, hogy osztrákban, én viszont csak harminc koronákat. Igaz, hogy magyarban.

— Bocsásson meg, — fejezte be az interjút — most tovább kell dolgoznom, a feleségem ugyanis sok pénzt követel. Neki nem mondhatok ellent. Jaj, ön még nem ismeri a feleségemet? Kardos menyecske, ahnyit mondhatok. Egy kardos noe, — ahogy itt Pesten mondják.

STELLA

Nem szédelgés!

Régi szabadelvűpárti uraságoktól le- és megvetett választási visszaélések egyedül Wolff Károly boltjában kaphatók. Jól vigyázzon a „Kurzus” védjegyre! Csak Wolff-féle hamisítás a valódi!

A PONYVAIRODALOM ELLEN

Különös történetek

Ugy veszem észre, egy idő óta megint divatban vannak a különös történetek. Az olvasó, szegény, gyanútlanul belefog az újságnovellába, eleinte egészen szabályosan lehamozottnak, megpuccoltnak, lenyaltnak találja, aztán... aztán egyszerre kimered a szeme, kidagad a nyak- és homlokere, akadozik a lélegzete: krach, beütött a rejtély, a misztikum. Apró kis frázisok szaladgálnak végig a hátán, a nyakcsigolyájától le, igen, egészen odáig és szinte kapkod levegő után. A végén azonban jön a meglepő fordulat s ezzel az isteni megnyugtató. Adott minták után négy ilyen furcsa történetet irtam meg, röviden persze, film-novellá-stílusban, gyorsvonati sebességgel, vagy inkább: expresszionista módon.

I. Az utitárs

Vonaton. November 16. Tiszta levegőjű alkony. A kupé lámpása még nincs meggyújtva. Megállóhely. Egy fekete lebernyeges férfi száll föl. Fekete, széleskarimájú kalap, fekete cipő, fekete nadrág, fekete kézitáska. Leül. Szemközt velem. Vonat elindul. Robogunk. Áthajlás a vak estbe. De még látom a kupéban a körvonalakat. Utitársam szeme mint valami tűzgolyó világot félem. Figyelem. Folyton néz, engem néz, a szemembe néz. Élesen, mereven, meredten, fojtogatóan. Nem bírom. Elfordulok. Ujra rápillantok. De már félve. A szeme, a balszeme, még mindig rámszegződik, belém fúródik. Rettenetes. Mintha törjárná át a koponyámat. Lehúnyom a szemem. Magamban hatvanat olvasok... egy perc. Még hatvanat... két perc. Még háromszor hatvanat... öt perc. Fölnyitom a szememet. Ugyanaz a fagyasztó, gyilkos nézés. Most már biztos. Kiszemelt áldozat vagyok. Egy fenevad a szomszédom. A vonat mintha még vadabban rohanna. Nincs segítség. Megadom magam a sorsomnak. Hideg veríték lepi el a testem. Ájulok... Nincs az a hatalom, amely mászás süllyal lebecsüklő szemhéjamat fölemelhetné. ...Ajtó csikordul. Kalauz belép. Meggyújtja lámpát. Magamhoz térek. Majdnem elsikoltom magam. Az a szem még egyre belém akaszodik. Égő, szűrő dermedtséggel. A kigyuló fénytől sem rezzen össze. Most, most megszólal. Kérdez valamit a kalauztól. Bátoroságra kapok. Jobban szemügyre veszem. ...Utitársam balszeme üvegből volt.

II. Szöke úr a kvarglival

Szalón. Este hat óra. Fényárban a terem. A finom, kedves háziasszony a zongoránál. Barátnője és én mellette. Egy zugban három fiatalember és két leány. Zsongó, semmitmondó, üres, édes társalgás. Nyílik az ajtó. Szöke úr jön. Kicsit megkésett. Mentegetődik. A háziasszony megértő mosollyal nyújtja kezét. Szöke úr csókot lehel. Csupa udvariasság, olvadákonyság. Szirupember. Végigkezel a társaság tagjait. Mindenki elhúzza az orrát. Én is. Csak a háziasszony nem. Valami penetránsat érzek. Rémes. A loggiába megyek, ahol a fiatalok kucognak. Az egyik ifjú föláll és valamit súg a fülembé. Igen, mondom, én is. A háziasszony barátnőjéhez lépek. Szöke úr ott ül mellette. Ájultan sietek el. A barátnő pár pillanat múlva utánam. Nem érez valamit? — kérdezi. Igen. — felelem. Na, ez

hallatlan! — mondja. Szöke úr a háziasszony mellé telepszik. Abbahagyja a zongorázást. Élénk, fojtotthangú diskurzus. Figyeljük. A háziasszony ajkait friss gyümölcs íze harmatosítja. Boldog. Szöke úr felé hajlik. A társaság többi tagja libasorban elvonul mellettük. És gyorsan, szédülten, tovább. Egyszer csak észrevesszük, hogy már csak öten vagyunk, két perc múlva négyen, öt perc múlva hárman. Utolsónak én távozom. Szó nélkül, angolosan.

— Na, ez disznóság, — mondom, utólérve az előbb távoztakat. — Uriházba jönni, kellemeteskedni, udvarolni és — kvarglit rakni a zsebekbe.

— Pfüj ez a Szöke! — háborodik föl az egyik szép leány.

— És a háziasszony? — kérdezem a barátnőjétől.

— Hát nem tudja? Az ura előtt úgy leplezi a dolgot, hogy hetenint kétszer-háromszor társaságot hív össze. Aztán jön Szöke úr. Kvarglival a zsebeiben. Mindenkit kibűzöl. És ők szépen magukra maradnak...

III. Rémes álom

Nehezen aludtam el az éjjel. Aztán borzalmas álom gyötört. Valaki rám akarta törni az ajtót. Én nekitámaszkodtam az ajtnak, rá akartam fordítani a kulcsot. De már későn. Torzonborz alak állott előttem. Egy csapásra letepert. Fojtogatott. Segítségért kiáltottam. Nem jött ki hang a torkomon. A mellemre térdelt. Aztán nyugodtan beretvát vett elő a zsebéből és köszörülni kezdte. Elájultam.

...E pillanatban oldalba lökött a feleségem és szólt: Te, figyelmeztettek, hogy most nem álmodól. Ébren vagy.

Csakugyan ébren voltam.

Egy barátom ült mellettem a feketekávés-asztalnál és az operettlibrettóját olvasta föl, amelyet egy budapesti színház azóta már elő is adott.

IV. Ez a legiszonytatóbb

Mentem a körúton. Szép, verőfényes délelőtt. Nézem a kirakatokat. Kalapüzlet. Micsoda? Borzalino... húsz korona. Divatos szalmakalap nyolc korona. Mogador-selyemből nyakendő három korona.

Gyerünk csak tovább! Cipőüzlet. Árak: tíz koronától följebb — egészen harmincig. Tovább! Csemegebolt. Egy kiló datolya ötven fillér, doboz szardinia negyven fillér, egy kiló csokoládé egy korona húsz.

Tovább, tovább! Valaki leejtett egy kétfillérest. Tizen nyulnak utánam. A kéjtől fölördítok...

...E pillanatban oldalba lökött a feleségem és szólt: Te, figyelmeztettek, hogy most megint valami számaráságról álmodol.

MOLNÁR JENŐ

Mészárszékben

— No, Miska, jól kikaptam a nagyságos úrtól maga miatt.

— Már miért, szakácsné lelkem?

— Maga azt mondta a tegnapi húsrá, hogy gyöngé borjú, a nagyságos úr meg alig tudta szétharapdálni a rossz fogaival.

— Pedig én igazat mondtam. Olyan gyöngé volt az a borjú, hogy szekéren kellett kivetetni a vágóhídra.

A süllyedő hajó —

és az első menekülő patkány

Juhász Gyula ünnepére

A magyar róna gyujtson tüzeket.
... Szegedre szálljon ez az üzenet.

S a tiszaparti dalnokot köszöntse,
Mint bús utast az erdők méla zöldje.

Mert költősors ez: véres koszorú,
Hogy tarsolyodban sós kenyér a bú.

De drága tollad betűi felett
„Az örök élet csillaga remeg.”

— FORBÁTH SÁNDOR

Passzivista lettem!

Passzívák tekintetében tegnap lettem milliomos s ezt meggyászoltuk a „Lila tehén”-hez címzett vendéglőben, hol az Arbirizgáló Bizottság által láttaozott étlap szerint bevacsozáztunk volna, de csak fröccsökre szoritkoztunk, mely fényűzérkedésért Kállay adóalannyá degradált bennünket. Én és gyomoribajtársaim kitűztük utolsó tízkoronásainkat. A tányérozó cigánynak pedig egy-egy Corvin-filmrészvényt dobtunk. Egy kissé éhes maradtam, mert reggelire csak... no igen, nekimentem a Kajlinger nevű tehénnek a konyhában, közben a tollamat rágtam (a toll lévén kenyérem), délben két aszpirint ebédelttem, este bizony az uccán vacsozáztam. Egy Éme-lyit

ijjú nyaklevest adott és egy „link téstát”, mondván, gondja lesz rám és a hasonorrú kajlákra, hogy mielőbb demigráljunk a Más-Világ szerkesztőségébe...

Egy festő barátunk, Soó Hermann elbeszélte, hogy szegény-ségi bizonyítványt akart szerezni, de nem volt elég gazdag hozzá, hogy villamoson mehessen érte, tehát eladta egyetlen ingét... Majd Kedély Elli, a „Ne köpj a szinpadra” kabaré dízője sopánkodott:

— Az Ur öltözteti a mezők lilimát és a háziúr levetköz-teti... Ma fizettem ki az özönvízelőtti házbérem 18,465-szörösét egyszerű izléstelenséggel berendezett egyfülkés lakásomért. Kész vagyok.

— Képzeltétek, — kezdte most Flau Laura ura, Baisse Artúr — most gallérbeszerzési konzorciumot létesítettem. Ösz-szes, zsebeinkben tároló tőkénk befektetésével bevásároltunk egy gallért, melyet en suite és fölváltva hordanak a tagok.

Mikor hazaértem, breitbarti erővel tört rám az életundor, elhatároztam, hogy kiradirozom magamat a glóbusról, a halandók listájáról, gyomromnak szegeztem hatlövetű étvágyamat és öngyilkossági szándékkal éhenhaltam.

cénagy

Ami már föltűnik

— Micsoda? A Schlesinger kormányfőtanácsos lett és mégis tekintetes úrnak tituláltatja magát!?

— Hát nem tudja, micsoda parvenü! Föltűnési viszketeg-ből teszi.

BUDAPESTI HIRESSÉGEK

XXXII. GLÜCK FRIGYES, a legnépszerűbb vendéglős

— Hiába, nekem már csak ezek a nemfizető kis vendégeim maradnak a legkedvesebbek.

A tünemény

— Szegény Orbók, a premiérje után több orrol, mint bókot kapott.

A konyhában

Főszakács. — Megmondtam, úgy-e, hogy le ne vedd a szemed a rántásról, amíg kint vagyok és tessék, egészen odaégett...

Kukta. — Én nem is vettem le róla a szememet, csakhogy ez nem akadályozta meg abban, hogy odaégjen.

Nőm és a bessz

Azt mondotta nőm, a drága:
„Hallgasd meg, mi szívem vágya...
Nézd, manapság minden ember
A börzén százazreket nyer,
Lásd, a Schwarcné autót kapott,
Grünné b... meg kalapot,
És a Weiszné, az a tehén,
Soványodni tengerre mén,
Blauné kosztümöt kap R...nál!“
Szóltam: „Itt a pénzem, játszál!“
Ganzot vett nőm s az lecsusza,
Mint torkon a tőrös csusza;
Ofát vett, s az ügy lehulla,
Mint egy élettelen hulla;
Gummiban volt minden remény,
Nőm megveszi és az lemén,
Hátha fölmege majd a Turul?
S hogy megveszi, az legurul,
Nehéz papir volt a vágya,
Vett és lement a Mútrágya,
Talán jó lesz a Szalámi?
Azt se tudta eltalálni!
Ha Salgót vett, lement ára;
Vagyont költött a Rimára;
S nem segített a nagy bajon
Se Lichtig, se Király-malom,
Amikor lement a Belga,
Reáfizetett a balga,
De ha fölszökött a Kohó,
Rossz papirt vett meg a bohó,
Most már szörnyen bosszankodtam
S becses nőmnek azt mondtam,
Hogy okosat akkor tenne,
Ha egy kötés Kendert venne;
Nyakamra kell azt rátenni,
Húzza föl, — az föl fog menni!

Fullánk

Fordított világ

— Kárörvendezhetnek az ujdonsült kurzus-írónagyságok.

— Miért?

— Mert a régi, jeles destruktív író-gárdáról a választói névjegyzék összeállításánál kiderült, hogy nem tud írni.

Jajj!

— Mi a különbség a gordonka-művész és a választási névjegyzék között?

— Mi?

— Semmi! Mindakettő csellista.

Mussolini ebédjén

Bethlen. — Nagyszerű volt a fogadtatás, az ebéd, minden, de egyet nem értek.

Mussolini. — És pedig...

Bethlen. — Hogy miért fekete a fascizta-ing?

Mussolini. — Hát, amint a fizikában is tanultuk, a fekete minden színárnyalatot elnyel és így az egység, az egységes erő jele.

Bethlen. — Ejnye, akkor jó lesz kipróbálni és ráhúzni ott-hon az én egységes pártomra is.

GYÓGYIT
ÜDIT

HARMATVIZ

TELEFON: J. 112—59
GELLÉRTRAKPART I

Az átértékelt asztronómia

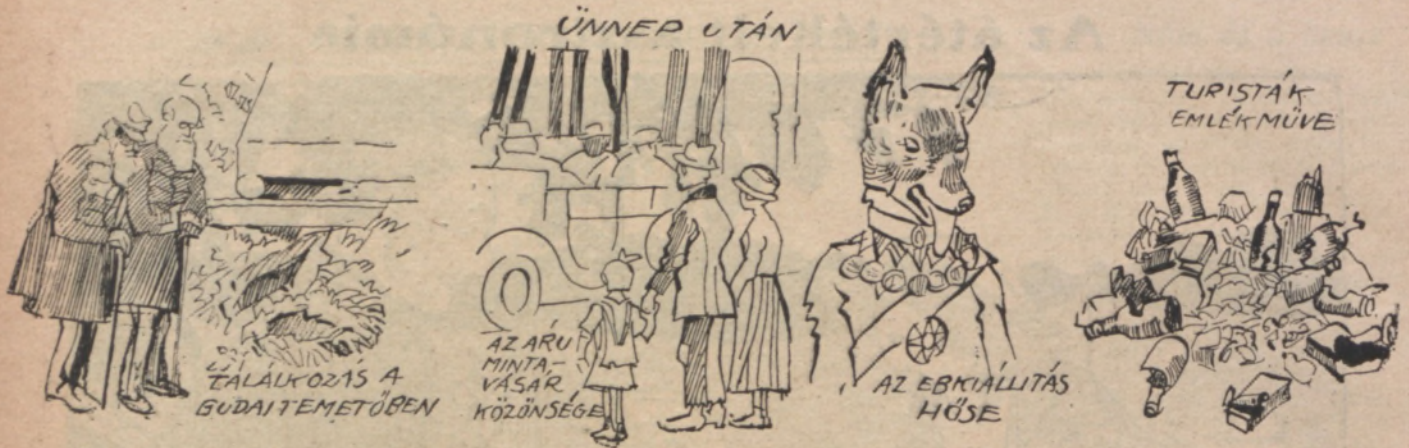
— Azt olvasom itt, hogy a Föld a Marstól ötven millió mérföld távolságra van. Bah! Mi az az ötven millió a mai világban!

Találós kérdés

Melyik *Folkusházy* nevének az a sokatmondó szótagja, melyet egyhangúan suttog feléje és társai felé az a százezer kihagyott választó?

Destruktív töprengés

— Vajjon igaz-e, hogy Wolff Károlyra, ha netalán zsidó lett volna, nem irhatták volna, hogy nem magyar honos, mert amiben van valami, azt csak nem irhatták volna?

Táviratváltás

avagy: savanyú a szőlő?

I.

EREKI KAAROLY, BUDAPEST

Peenzuegyi szakeertoere volna szuekseegem Rothschildeekkel folytatandoo taargyalaasoknaal. Kee-rem, joejjoen azonnal. KAALLAY

II.

KAALLAY TIBOR, PARIS

Zsidooval nem ueloek le egy asz-talhoz. EREKI

Kedves kis történet a jómadarokról

A minap tanulmánykörutat tettem a fővárosban. Kószálás közben szűk kis uccába vetődtem s az egyik kapu fölött hatalmas táblát pillantottam meg:

ÉHEZŐ MADARAK EGYESÜLETE

— No, ezeket a jó madarokat most meginterjuvolom — gondoltam.

Minden különösebb akadály nélkül bejutottam a nagy ülés-, illetve állásterembe (tudniillik, mint később megtudtam, itt minden tagnak egy-egy állást osztanak ki). Jól szemügyre vettem a jelenlévőket. Pár ezren lehettek ott, minden rendű és rangú madarak; uniformisuk nem volt, mindenik a maga tollazatában ékeskedett. De az orruk, illetve a csőrük mindegyiknél olyan előretörő, sőt mi több, fölfelé törő, nyílegyenes és vékonyka volt. Olyan igazi madárcsőrök voltak ezek, amelyekről már húsz mértföldnyire is lesír a fajsáv-szláv konstrukció.

Meghökkenem egy kissé. Ha ezek most észrevesznek. Hirtelen megfordultam és két gyufaszál-véggel gyorsan föl-

peckeltem az orrom hegyét, amely falatlesőből esőfogóvá vedlett át. Elsőnek a hozzám legközelebb álló Veréb urat szólítottam meg. Bemutakoztam neki.

— Páva, — mondtam és megkértem, mondjon valamit az egyesület céljairól.

— A cél?... Hm. Hogy' érti ezt?

— A célja az Éhező Madaraknak, a mit el akarnak éni, amire céloznak.

— A fej. Minden fej. Minden fejnek veszni kell, amelynek görbe, kajla bunkó van a csőre helyén. Mert ezek a mi igazi ellenségeink, ezek görbecsőrű, szőrösfülű idegen fajbéliék! Ezek ellen a Sas-Schwarzok, Keselyű-Kohnok, Karvaly-Krauszok, Papagály-Pollacsek ellen kell hadat viselnünk. Hogy még irmagjuk se maradjon...

— Talán köménymagot tetszett gondolni? — jegyeztem meg félénken.

Veréb úr rámtekintett, apró, pislogó szemei az orromra szegeződtek.

— Köménymag? Na persze! Minden köménymag a mienk. Minket illet itt minden, minden fészek, minden állás. De mi az? Mit csinál itt maga a csőrével? Mit nevet maga?

Dehogy is nevettem. Küzködtem magammal. Tüsszentenem kellett volna és nem mertem. Önök tudják, miért... Csavartam, dörzsölgettem a csőröm, vagyis az orrom mindkét partját. Hiába volt minden... Jött, aminek jönnie kellett, három hatalmas tüsszentés...

És ott álltam, szegény kajlacsőrű idegen, a fajmadarak között...

Tüsszentéseimtől az egész terem visszhangzott. Mindenki felém fordult, körémgyült, bámult és — rikácsolt. Hogy mit, nem tudom, — csak sejtem. És a következő pillanatban — nem tudom, hogy az állattani tudósok elhiszik-e nekem — belőlem, a pávából — fogoly lett. Lestoppoltak. Csőrök ragadtak meg, fölemeltek és én röptem... Hiába, csak megtanul röplni az ember, ha jómadarak közé keveredik.

—s S—

Önálló töprengés

— Vajjon megbüntetik-e a kihagyott destruktívokat, mert kimaradási engedély nélkül ki mertek maradni?

Dob-uccai szemmel

— Mondja csak Pfefferweiss úr, magát is kihagyták a választói névjegyzékből?

— Nuná, kikeresztelkedtem!

A nagy kihagyás után

Hány szép magyar könyvről és szindarabról lehet most eldalolni, hogy:

„Nem tud az irni, aki írta”...

Fájó kérdés

— Milyen fából veszel butort a lányodnak? Tölgyfából?

— Nuná, *Ófából!*...

Berky Lili levele a ZoZó-céghez:

Állandóan "ZoZó" kóli vizet
használok. Illóparfüm.

L. Berky Lili

VESSZŐFUTÁS HAJDANÁBAN

Ahogy mi kinézünk!

A dunakorzón hódoló tisztelettel emeltem meg kalapomat Divat Őfelsége előtt, aki leereszkedő mosollyal viszonzta köszöntésemet.

Ő. — Interjú?

Én. — Ha megengedi felség.

Ő. — Éppen jó kedvemben talál.

Én. — Ha kegyeskednék tájékoztatni az idej férdivat felől. Információim olyan hiányosak...

Ő (végignézi rajtam): Csak az információi?

Én (eltakarom kabátomon a foltot).

Ő. — Csak hagyja. A nap a legtündöklőbb égitest. És mégis foltja van. Eddig csak a napot lopták. Most már a foltot is. Tempora mutantur... Egyébként megírhatja, hogy az idej szövetek nemcsak a nap foltjait, de annak fényét is utánozni fogják. Ez a fény különösen a térdnél és a könyök-nél lesz szembetűnő. Általában ez az esztendő a divat történelmében úgy fog szerepelni, mint a ruhák fénykora.

Én. — Megírom, felség.

Ő. — A kalap ezidén teljesen kimegy a divatból. Annál is inkább, mert mostanában nem is annyira a kalapot, mint inkább az árát emelik.

Én. — Valóban, felség.

Ő. — Gomblyuk ezidén sok lesz a kabáton. Több lyuk, mint gomb. Igen kedvelteké válnak a széllal bélelt kabátok, amik nyáron ugyancsak lehűtő hatást fognak gyakorolni az emberekre. A frakkot pedig, amelynek köztudomás szerint még a boldogult Petőfi-uccában is két szárnya van, csak magasabb körökben fogják használni, miért is a frakk ezidén szárnyait arra használja, hogy ára minél magasabbra szálljon.

Én. — És a nadrág, felség?

Ő. — Ezidén szintén fölhaltják. De csak az árát. Alul divatosak lesznek az úgynevezett rojtok. A cipőknél nyáron egészségügyi szempontok érvényesülnek. Ugyanis igen elterjedtek lesznek a szelelőlyukak. Különösen a talpon. A felsőrészen alkalmazott lyukaknál a tyúkszemponatok lesznek irányadók. Általában, ha lesznek is ezidén a divatnak ferdeségei, ezek csak a cipők sarkán lesznek szembetűnők.

Én. — Felség, ez a divat már nagyon régi.

Ő. — Mit akar? Tutankhámen már háromezer éves és csak most kezd divatba jönni.

E. M.

Kormányfőtanácsosok

akik el akarják kerülni a kínos föltűnést, használják tovább is a „nagyságos” címet.

Biztos jel

Barátnők beszélgetnek.

— És honnét tudod, hogy Pali csakugyan szerelmes belém?

— Sok apró jelből. Például azt is megfigyeltem, milyen boldog, ha zongorázol vagy énekelsz.

Kedves Borsszem Jankó!

Én mondom, hogy a budapesti születésűekre joggal mondják, hogy nem magyar honosok. Mert Wolff apánk már régen megmondta, hogy Budapest nem magyar. Legalább is nem olyan magyar, mint ő. Ami igaz, az igaz. Tisztelettel egy objektiv.

Jaj, az a forgalmi!

— Hiszen a kirakatában az van, hogy a forgalmi nem számítja külön!

— Hát nem tetszik látni, hogy közvetlen az árakhoz csaptam?! Hol van itt külön fölszámítva?

Párisi humor

Aki nyert!

— Mama, mama! Jean kiesett az ablakon.

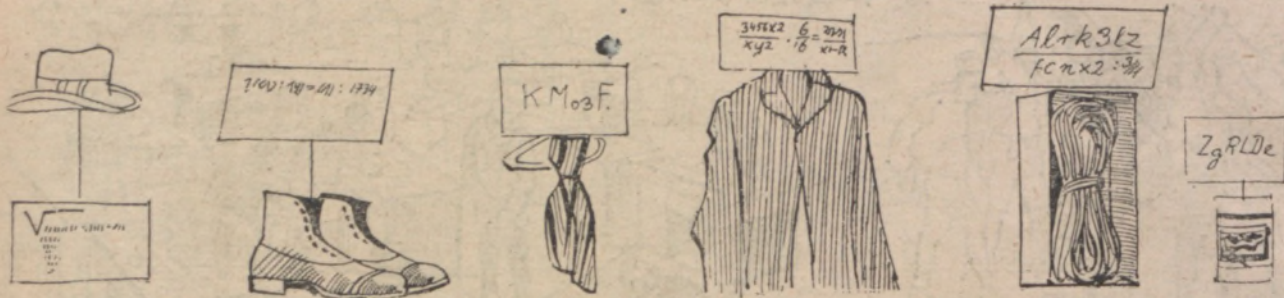
— Hogy történhetett ez?

— Fogadott, hogy ki tud jobban kihajolni az ablakon és ő nyert!

Kedves Borsszem Jankó!

Most látjuk csak, hogy a zsidók mindezeideig az orrunk-nál fogva vezettek félre bennünket. Elhittük nekik, hogy a kultúra magas fokán álló állampolgárok, pedig most — a választói névjegyzék összeállításában — küldt, hogy még négy elemít sem végeztek és idegen honosok. Vagy nem? Tisztelettel egy hiszékeny konstruktív.

ALGEBRAI PROBLÉMÁK A KIRAKATOKBAN

Szentenciák a tavaszról

Te elárvult szegény ember,
Akit minden elhagyott már.
Kinek sorsod a tavaszban
Konok, megátalkodott:
Én tudom, hogy üres kézzel
Indulsz vissza mindenünnen.
Nincsen senki, aki téged
Jó tanáccsal keneget;
Pedig úgy-e, éppen most, a
Május-szellők ostorától
S a csillagos alkonyégtől
Sűrűen ér a csapás?
Most kellene a fejednek
Nyugodni jó anyaölbén,
Vagy barátok jó tanácsa.
Könnyű álmok balzsama.
Lásd, én lennék jóbarátod
S májusi tanácskozásra,
Aldó prédikációra.

Im, föltolom magamat;
Sokat láttam életemben,
Sokat sirtam életemben
S nagyon sokat gondolkoztam.
Futóbolond-bölcs vagyok;
Fogadd tőlem jószívvel e
Barátú szentenciákat,
Amiket én, mint a bűvész
Galambjait, úgy adok,
Engedjed, hogy fölrepüljön
Szivedre pár szógalambom
Szelid, sűrke selyemszárnyon
S hallgasd a turbékolást:
Pompázó virágágyak közt,
Hogyha mennél fejlehaltva.
Mint az üzőtt vad az erdőn.
Oly sötéten, hallgatag. —
Nyisd ki magad, mint a kelyhek,
Te sem vagy más: egy növényke

Te is, május egy virágja,
Te is élni, nyilni vagy!
Szent jogod az égre nézni,
Lesni felhőt és esőket,
Mennydörgésben összebújni
S fölhabzsolni a napot;
Vagy szomjasan odadőlni
Asszonyoknak kebelére
S onnan gömbölyű öllikre
Küszni koraalkonyon...
Csak virág vagy, vár porzóval,
Tehetetlen, lágy bibével,
Néhány szinnel, sok titokkal,
Bundában is meztelen...
Fázz a szélben, éj a napban,
Verd vissza a szép szivárványt
És ne képzeld, hogy a lelked
Többre, szebbre született...

SOMLYÓ ZOLTÁN

A kis ártatlan

- Mit csinálna, Lilike, ha most megcsókolnám?
- Hívnám a mamát.
- Jó. Akkor nem csókolom meg.
- Csakhogy a mama elment a Rézi nénihez.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Kéziratokat és rajzokat nem küld vissza a szerkesztőség.

A *Borsszem Jankó* jelen számát kedden, május 22-én zártuk le. — Hétfőn Kagál a Liget-klubban (Thököly-út 78. sz.). — Nyíltlevél dr. Folkusházy Lajos alpolgármester úrhoz, Méltóságos Uram! A május 18-iki postával nevemre szóló értesítést kaptam a székesfőváros központi választmányától, Méltóságod nyomtatott aláírásával. Egy pihanatig sem kételkedtem benne, hogy az értesítés a *Borsszem Jankó*ba szánt közlemény, mert vicces tartalmából, hogy tudniillik én „idegen honos” vagyok, egyébre nem következtethettem. Sajnálattal kell azonban Méltóságodnak, illetve a mélyen tisztelt választmányának tudomására hoznom, hogy ilyen rossz vicceket a *Borsszem Jankó* nem közöl. Vagyok méltóságos Uramnak teljes tisztelettel dr. Molnár Jenő, a *Borsszem Jankó* felelős szerkesztője. — R. L. Néhányá bevált. Kérését teljesítjük. — K. O.-né (Cegléd). A rébusz céljára kiválasztott szónak vagy kifejezésnek, mint ezt már többször hangsúlyoztuk, valamely közkeletű fogalmat kell fődnie. „Esperes az Operában”.

ilyesmire nem gondol senki. — T-s S-r. Az ég szerelmére, már ön is ehhez az agyonviccelt témához nyúl! Hiszen annyi különbet talál. — Tanár. Okkal reszkethet. És még néhány száz kollégája. Hát önök csak úgy uk-muk-fuk érettségi bizonyítványokat adtak olyan zs. ifjaknak, akikről most a mindenható fővárosi központi választmány hivatalosan állapítja meg, hogy még csak írni-olvasni sem tudnak? Hiába, szörnyű destrukció volt ebben az országban 1867-től 1918-ig. — Rayon. Hogy stilszerűek maradjunk: nem sült el. Annak az angol kifejezésnek kétértelműnek kéne lennie ahhoz, hogy a tréfa csattanós legyen. — Fer. Hangulatos, tiszta szonett. Sorra kerül. — Szabó Dezső. És ezek után mi történjék avval a békával, amely destruktív és konstruktív gyomrokban egyformán kuruttyol? — Több levélről a jövő számban.

Szerkesztik: Molnár Jenő és Bér Dezső
A szerkesztésért felelős: Molnár Jenő
Kiadótulajdonos: *Borsszem Jankó* lapkiadó r.-t.
Igazgató: Szekeres Rudolf

Ezrivel terem a fán a meggy,
De igazság nincsen több, csak egy:

Fertőzéstől óvoszer van sok,
De használni csak lysoform fog.

KÖZGAZDASÁG

Az Urikány-Zsilvölgyi Magyar Köszénbánya r.-t. közgyűlése elhatározta, hogy részvényeinek 32. szelvénye darabonként 500 koronával kerüljön beváltásra.

FÜRDŐ
TENNIS
ÉS
SPORT

főlszerelések legolcsóbban
beszerezhetők
Sport- és Gumiáruház-ban
Szánylel, Markfeld és Held
VII., Király-uca 39. szám.
Telefon: József 128-21.

Képrejtvény

A megfejtők között tizenegy jutalmat sorsolunk ki. Jutalmat csak lapunk előfizetői nyerhetnek. Jutalmaink a következők:

1. Egy nagy doboz „Oceán” cukrozott gyümölcs.

2. 10 üveg Tavaszi sör, a Polgári Serfőzde gyártmánya (házhoz szállítva).

3. egy nagy doboz „Virág”-féle dessert,

4. egy üveg „Lysoform”.

5. egy Sphinx-„BI-OZONE”-készlet (egy üveg szájviz, egy doboz kettős francia fogpor, egy tégely fogpaszta),

6. egy darab P. Márkus Emília arcápoló szappan,

TELEFON: 18-88

7. egy kis üveg

8. egy nagy üveg ZoZó kölni víz.

9. egy félkiló „Uhu” kávépótlék,

10. két pár Berson-gumisarok (férfiaknak és nőknek),

11. egy nagy palack RAPIDOL folyékony fémtisztító szer.

A Borsszem Jankó 2886. (20.) számában közölt képrejtvény helyes megfejtése: **Főlmege a cipő ára**

A multneti számunkban megjelent talány helyes megfejtését 105-en küldték be. Nyertesek: 1. Radó Imre (Budapest, IV., Régi Posta-ucca 1), akinek egy nagy doboz „Oceán” cukrozott gyümölcsöt; 2. Horváth Ferenc (Budapest, IV., Molnár-ucca 17, II. 17), akinek tíz üveg Polgári Serfőzdei Tavaszi sört; 3. Lindentfeld Lajos gazdasága, Berekböszörmény, amelynek egy doboz „Virág”-féle desszertet; 4. Mandel Malvin (Budapest, VI., Király-u. 82), akinek egy üveg „Lysoform”-ot; 5. Sebők Gyula (Budapest, VI., Teréz-körút 48), akinek egy Sphinx-„BI-OZONE”-készletet; 6. Barta Sándor (Budapest, IX., Kínizsy-u. 6), akinek egy darab P. Márkus Emília-szappant; 7. Jausz János (Budapest, X., Kőbányai-út 36), akinek egy kis üveg Hungaria Casino habzóbor; 8. Hajós Lajos (Budapest, VI., Felsőerdősor 39), akinek egy nagy üveg ZoZó kölni vizet; 9. Törzs Sándor (Budapest, VI., Nagymező-ucca 41), akinek egy félkiló „Uhu” kávépótléket; 10. Csincsek Lujza (Kisszállás, Felsőbácska), akinek két pár Berson-gumisarkot; 11. Gottlieb Máttyás (Budapest, VIII., József-körút 2), akinek egy nagy palack „RAPIDOL” folyékony fémtisztító szert küld a kiadóhivatal.

Modern szemüvegek

BARNA ANDOR látószerspecialista
műhelyében VII., Izabella-utca 11. Postai szétküldés naponta.

látószerek, időjelzők
készítése és javítása
a legolcsóbban csak

Kapható
minden jobb
CUKORKA-

és csemege-
kereskedés-
ben.

VIRÁG OSZKÁR

CUKORKA- ÉS CSOKOLÁDE-ÁRÚGYÁR R.-T.
BUDAPEST, VII., NEFELEJTS-UCCA 12.

Ezüst evőkészletek

FÉRFI-INGEK
nagy választékban

Lukács és Pásztor
Budapest, Egyetem-u. 11, Gróf
Károlyi-palotával szemben.

KABATA CSOKOLÁDE VALÓDI
ÉS
FINOM

Viseljünk **PALMA SARKOT!**

Megtakarítjuk vele a cipőjavítást
és kiméljük idegeinket.

Antik órák és zsebórákülönlegességek
SZÉKELY BÉLA órásnál,
Wesselényi-u. 1. (Károly-körút sarok.)

Vasárnapi valuta-politikusok

— Nem értem azt a Bethlent. Aranykorona-kölcsönre van szüksége és hetek óta idegen bankárokkal tárgyal. Mért nem megy el a pesti fogorvosokhoz?

Családi,
iskolai,
színházi **mozit akar?**

forduljon

Hatschek és Farkashoz
IV., Budapest, Károly-körút 26. szám

ABADIE
valódi francia papír

Brilliánsokat, gyöngyöket, régiséget bárkinél drágábban vesz Székely Emil ékszerüzlete, Budapest, Király-u. 51. (Teréz-templommal szembe) Címre tessék figyelni. Telefon: József 105-3F

Művészies képkeretek
Kézimunkák szakszerű keretezése
Váradi Bélánál, Budapest, Andrassy-út 43.

Kerékpárok

diósadi Deák László gyermekkerékpárok, csomagszállítók, gummik, alkatrészek legolcsóbban kerékpárraktár és gyártás. Budapest, Német-uca 45. Árjegyzék-íngyen. Tel.: József 60-94

Legolcsóbb szórakozás!

A BORSSZEM JANKÓ

híres régi évfolyamai megrendelhetők a kiadóhivatalban és a Kultura könyvkereskedésében, Budapest, VI., Teréz-körút 5. szám.

Az 1916. évf. 2000 kor.
 • 1917. " 2000 .
 • 1918. " 2000 .
 • 1919. " 2000 .
 • 1920. " 2000 .
 • 1921. " 2000 .

Szakorvosi rendelő

Rákóczi-út 32, I. em. I, a Rókus-kórházzal szemben.

vér- és nemi beteg részére.
Ezüst Salvarsan-oltás!
Rendelés egész nap.